

ГАЛИЦЬКА МИТРОПІЛІЯ — верховне архієпископство УГКЦ в межах України. Засн. 1302–03 за благословінням Царгород. патріарха Атанасія, на прохання галиц.-волин. князя Юрія І. Митрополія об'єднала Галицьку, Володимирську, Перемишльську, Луцьку, Турівську та Холмську єпархії. 1347 скасована за вимогою моск. князя Семена Гордого. 1371 Царгород. патріарх Філотей відновив митрополію, однак 1401 наступник митрополита Антонія, Луцький єпископ Іоан не отримав затвердження патріарха і був замкнений у монастирі, а митрополит Київський Кипріян став іменуватися «Київським, Галицьким і всія Русі». Упродовж 15 ст. до Галичини призначали намісників київ. митрополитів, а від 1509 — архієпископів латин. обряду. Г. м. відновлена 1807 на підставі угоди між папою Пієм VII і австр. урядом, охоплювала Львів., Пере-

мишл. і Станіслав. (від 1885) єпархії. 1900–44 титул митрополита мав *Андрей Шептицький*, 1944 — *Йосиф Сліпий*. 1946 після *Львівського собору* митрополія заборонена в УРСР. Від 1973 в УРСР заст. митрополита УГКЦ у підпіллі був *В. Стернюк* (підпорядк. верховному архієпископу Йосифу Сліпому, який 1975 прийняв титул патріарха Київського і Галицького). Після офіц. визнання у грудні 1989 легал. діяльності УГКЦ в Україні Г. м. діє як Києво-Галицька митрополія; титулом митрополитів користуються верховні архієпископи УГКЦ (1990–2001 — *М.-І. Любачівський*, від 2001 — *Л. Гузар*).

Рекомендована література

1. M. Stasiw. Metropolia Haliciensis. Roma, 1960.

Ю. П. Ясіновський

Бібліографічний опис:

Галицька митрополія / Ю. П. Ясіновський // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2006. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-28351>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).